

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/20299 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 15 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 mei 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 8 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

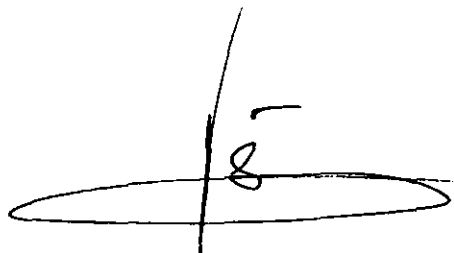
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 december 2007

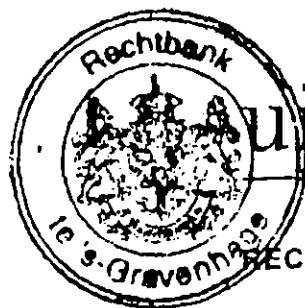
210.

Verzonden: 11 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regn.: Awb 07/20299 BEPTDN/BE

uitspraak van de meervoudige kamer

inzake

geboren op
van Kongolese nationaliteit,
IND dossiernummer 0205.05.8013,
eiser,
gemachtigde: mr. I. Petkovski, advocaat te Deventer;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M. van Bruggen, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 17 februari 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verruimde gezinshereniging bij ouder(s)" ingediend. Bij besluit van 10 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 22 mei 2006 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 8 mei 2007 ongegrond verklaard. Bij brief van 14 mei 2007 is daartegen beroep ingesteld.

Het beroep is ter zitting van 18 september 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Toetsingskader

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan

3. Standpunten

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de aanvraag van eiser terecht is

afgewezen vanwege het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv). In de door eiser aangevoerde omstandigheden is geen aanleiding gelegen eiser op grond van artikel 3:71, vierde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vrij te stellen van deze verplichting.

Eiser stelt zich op het standpunt dat aanleiding bestaat hem vrij te stellen van het mvv-vereiste, aangezien zijn vader in medisch opzicht afhankelijk is van eiser. Het besluit is in strijd met artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser doet een beroep op resolutie 1483 van de Raad van Europa. Verweerder is in het bestreden besluit niet ingegaan op de slechte algemene situatie in Congo.

4. Overwegingen

In geschil is de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat in de door eiser aangevoerde omstandigheden geen reden is gelegen eiser vrij te stellen van het mvv-vereiste op grond van artikel 3:71, vierde lid, Vb 2000. Naar het oordeel van de rechtbank dient deze vraag bevestigend te worden beantwoord. Daartoe is het volgende redengevend. De overgelegde brieven vormen onvoldoende onderbouwing van de gestelde afhankelijkheid van eisers vader van eiser dan wel van eiser van zijn vader zodat daarin geen reden is gelegen eiser vrij te stellen van het mvv-vereiste. Tevens heeft eiser met de overgelegde brieven niet aangetoond dat de lichamelijke gezondheidstoestand van eisers vader zodanig slecht is dat daarin reden is gelegen eiser vrij te stellen van het mvv-vereiste.

De brieven van 6 december 2006 van de huisarts, de heer Jan Peter van Heijst, en van 16 juni 2006 eveneens van de huisarts, mevrouw Lucia Komrij, bevatten geen medisch oordeel over de gezondheidssituatie van eiser dan wel zijn vader. De brieven van 1 november 2006 van de huisarts Lucia Komrij en van 21 december 2006 van de huisarts Jan Peter van Heijst kunnen evenmin tot een ander oordeel leiden. Daartoe overweegt de rechtbank allereerst dat deze brieven niet door een specialist op het gebied van de ziekte van eisers vader zijn geschreven. Voorts ontbeert de brief van 21 december 2006 iedere onderbouwing van de stelling dat de scheiding tussen eiser en zijn vader een negatieve werking zal hebben op de medische toestand van eisers vader. De verklaring in de brief van 1 november 2006, die aangeeft wat de gevolgen van eisers vertrek voor eisers vader zouden kunnen zijn, is naar het oordeel van de rechtbank te weinig specifiek om het gestelde causale verband tussen het vertrek van eiser en een verslechtering van de gezondheidstoestand van eisers vader te kunnen onderbouwen. In de brief van de internist dr. P.H.P. Groeneveld van 6 augustus 2007 is evenmin steun te vinden voor de stelling dat de lichamelijke gezondheidstoestand van eisers vader zal verslechteren door het (tijdelijke) vertrek van eiser. Deze heeft immers verklaard niet te kunnen beoordelen in hoeverre de medische toestand van eisers vader negatief zal worden beïnvloed door eisers tijdelijke vertrek. Tevens wordt uit de brieven van de huisartsen en de overige beschikbare gegevens niet duidelijk of en in hoeverre een (vooralsnog tijdelijke) terugkeer van eiser naar zijn land van herkomst zijn gezondheidstoestand zou schaden. De brief van de maatschappelijk werkster van 4 januari 2007 doet aan het voorgaande niet af, reeds omdat het hier geen brief betreft van een medicus.

De verklaringen in de diverse overgelegde brieven dat eisers vader psychische klachten zal krijgen indien eiser tijdelijk terug zal moeten keren naar zijn land van herkomst, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid onvoldoende geacht voor een geslaagd beroep op de hardheidsclausule.

De verklaring van eiser dat hij hier te lande scholing heeft genoten, heeft verweerder

Zaaknummer: Awb 07/20299

blad 3

eveneens in redelijkheid onvoldoende geacht voor een geslaagd beroep op artikel 3:71, vierde lid, Vb 2000.

De rechtbank is van oordeel dat het besluit niet in strijd is met artikel 8 EVRM. Daartoe is redengevend dat de scheiding tussen eiser en zijn ouders en broer in principe een tijdelijk karakter heeft. De door eiser gestelde omstandigheden zijn onvoldoende voor het oordeel dat deze tijdelijke scheiding in strijd zou zijn met artikel 8 EVRM.

Het beroep op resolutie 1483 van de Raad van Europa is in het geheel niet onderhouden en kan reeds daarom niet tot vernietiging van het bestreden besluit leiden.

De stelling van eiser dat de algemene situatie in Congo slecht is, waardoor van hem niet kan worden verlangd terug te keren naar dit land teneinde een mrv-aanvraag in te dienen, volgt de rechtbank niet. Dit betreft immers een asielgerelateerd aspect dat bij een beroep op artikel 3:71, vierde lid, Vb 2000, geen rol kan spelen.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

5. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Lutikhuis-Horsthuis, voorzitter, en mr. W. F. Claessens en mr. W.M.B. Elferink in tegenwoordigheid van drs. E.F. Hafkamp als griffier in het openbaar uitgesproken op **15 OKT 2007**

E. F. Hafkamp

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage [geen hoger beroep in visum zaken].

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat.

Afschrift verzonden:

15 OKT 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

6138-C

08 NOV 2007

ZAAKNR.

AAN:

VI

BEHANDELD: DD:

PAR:

HOGER BEROEP

Awb 06 / 20299

ADVOCATENKANTOOR**TADEMA**

Laan van Borgele 32

7415 DJ Deventer

Mr H. Tadema

Mr I. Petkovski

Correspondentie:

Postbus 322

7400 AH Deventer

Telefoon 0570 - 619029

Telefax 0570 - 642337

E-mail:

info@tadema.nu

Rebereik nr. 377742678

i.n.v.

Stichting Dordengelden

Mr H. Tadema

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State

Geeft eerbiedig te kennen:

verblijvende te

te dezer zake woonplaats kiezende

te Deventer aan de Laan van Borgele 32, ten kantore van de advocaat en procureur mr I. Petkovski, die door hem bepaaldelijk wordt gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroepschrift.

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank te Almelo d.d. 15 oktober 2007 waarbij het beroep tegen de weigering een verblijfsvergunning reguler te verlenen is afgewezen.

- *Ten onrechte heeft de Rechtbank op pagina 2 (kortgezegd) overwogen dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat geen reden is om hem vrij te stellen van het MVV-vereiste nu de ingebrachte brieven niet tot een ander oordeel kunnen leiden en onvoldoende concreet zijn.*
- *Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de brieven van de huisarts niet meegenomen kunnen worden, nu zij geen specialist zijn op het terrein van HIV.*
- *Ten onrechte heeft de rechtbank de brief van 22 januari 2007 van de huisarts niet betrokken.*
- *Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het in de brieven gestelde te weinig specifiek is om het causale verband tussen vertrek van eiser en een verslechtering van de gezondheidstoestand van vader te onderbouwen.*

De grieven lenen zich voor gezamenlijke bespreking.

Appellant meent dat de brieven wel degelijk voldoende concreet en inzichtelijk zijn. Hoewel het ult het dossier volgt, worden hier nogmaals enkele passages geciteerd:

brief d.d. 16 juni 2006:

"Mn zijn groeivertraging is op medisch gebied een hard argument om in Nederland te laten wonen."

ADVOCATENKANTOOR

TADEMA

brief d.d. 1 november 2006:

"Mijns inziens is er een verslechtering van de gezondheidstoestand te verwachten indien zijn zoon Nederland zou verlaten (...) Structuur en regelmaat is zeer van belang. Een gezin dat op dit moment stabiel en harmonieus samen leeft, daarbij kun je verwachten dat bij het wegrukken van een van de gezinsleden een fors psychisch leed zich zal voor doen. Hierbij zou te verwachten zijn dat dhr ontregeld raakt, waardoor er een hormonale verstoring optreedt die zich uiten in algehele malaise en psychische decompensatie.

Voor kan ik de medische schade niet overzien: zoals ik u eerder schreef is mn door psychisch leed een grote groeivertraging opgetreden (...) en (...) ligt het in de lijn van de verwachting dat het hem schade zal toebrengen op lichamelijk en geestelijk nivo."

Hieruit volgt dat wel degelijk zéér concreet is aangegeven wat de schade voor appellant is geweest, wat er met hem gaat gebeuren en wat de schade voor zijn vader zal zijn. De huisarts is ook huisarts van de heer zodat niets eraan in de weg staat dat zijn oordeel wordt gebruikt. De rechtbank heeft niet aangetoond dat slechts een HIV-specialist hierover uitspraken kan doen, nu de huisarts de eerste lijn-hulp biedt.

Derhalve is wel degelijk concreet en daarmee het causaal verband aangetoond tussen de huidige situatie en de situatie op het moment dat appellant zal moeten terugkeren.

brief d.d. 22 januari 2007:

"Ik acht het van het grootste belang dat dhr blijft herenigd met zijn vader. Een (tijdelijke) terugkeer zal een verslechtering van de gezondheidstoestand van zijn vader teweeg kunnen brengen en is derhalve niet in het belang van vader."

ADVOCATENKANTOOR

TADEMA

Uit deze brief - die door de rechtbank ten onrechte niet is betrokken maar zich wel in het dossier bevindt - volgt dat hetgeen omtrent de scheiding is gesteld ook van toepassing is bij tijdelijke terugkeer.

- *Ten onrechte heeft de Rechtbank op pagina 3 alinea 2 overwogen dat de scheiding tussen appellant en zijn ouders en broer in principe een tijdelijk karakter heeft en derhalve geen sprake is van schending van artikel 8 EVRM.*

Appellant heeft niet beoogd dat artikel 8 EVRM noopt tot verlening van een verblijfsvergunning, maar appellant heeft gesteld dat artikel 8 EVRM noopt tot vrijstelling van het MVV-verelste. De rechtbank heeft derhalve een onjuiste beoordeling toegepast.

Vermoedelijk heeft de rechtbank de overweging van de voorlopige voorziening-enrechter in het achterhoofd gehad, namelijk dat het gezinsleven is opgebouwd in een periode dat geen sprake was van een verblijfsvergunning.

De rechtbank gaat eraan voorbij dat het hier om een minderjarige gng, die na lange tijd eindelijk herenigd kon worden met zijn ouders. Het Europese Hof heeft in een vergelijkbare zaak gesteld dat er sprake is van excessief formalisme indien de Staat stelt dat het gezinsleven is opgebouwd in een periode dat er geen sprake was van een verblijfsstatus en dat om die reden daar geen beroep op kan worden gedaan.

- *Ten onrechte heeft de Rechtbank op pagina 3 alinea 3 overwogen dat de stelling dat de algemene situatie in Congo slecht is, waardoor van appellant niet verlangd kan worden terug te keren een asielgerelateerd aspect is dat bij een beroep op artikel 3:71 lid 4 geen rol kan spelen, zonder in te gaan op de argumenten als genoemd in het beroepschrift.*

Appellant heeft in het beroepschrift zeer expliciet kenbaar gemaakt waarom de onveilige situatie in Congo moet worden meegenomen in de onderhavige reguliere procedure. Er is geen ruimte voor een asielprocedure, nu appellant slechts een beroep doet op de algemene situatie in Congo.

ADVOCATENKANTOOR

TADEMA

Immers, appellant kan geen asielaanvraag indienen, omdat er voor Congo geen categoriaal beschermingsbeleid wordt gevoerd. Een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 lid 1 onder d komt hem dan niet toe. Zulks geldt evenzeer voor artikel 29 lid 1 onder a en c.

Dat betekent dat enkel artikel 3 EVRM tot een asielstatus zou kunnen leiden, maar daarvan is in casu evident geen sprake. Immers, een algemene onveilige situatie alleen is blijkens jurisprudentie van uw Afdeling onvoldoende om schending van artikel 3 EVRM aan te nemen.

Het is immers een gegeven dat appellant individueel, op hem persoonlijk betreffende problemen zal moeten aanvoeren. Dat is in zijn geval niet mogelijk zodat hij geen bescherming kan krijgen. Maar dat de situatie zeer zorgelijk is, blijkt reeds uit het ambtsbericht. Appellant kan die argumenten derhalve niet gebruiken. Niet in de reguliere procedure, omdat de Staatssecretaris van Justitie stelt dat het asielgerelateerd is, maar ook niet in een asielprocedure, omdat het ambtsbericht alléén onvoldoende zwaarwegend is.

Het zijn dus geen asielgronden, maar daaraan **gerelateerde** gronden betreffende de algemeen onveilige situatie in een land, die thans categorisch buiten de procedure worden gehouden. Dit acht appellant zeer onredelijk. De rechtbank heeft hier ten onrechte geen argumenten aan gewijd maar overwogen dat geen ruimte is voor asielgerelateerde gronden.

Bovendien is het standpunt van de rechtbank dat binnen de hardheidsclausule geen ruimte bestaat onjuist. Verwezen wordt naar jurisprudentie van uw Afdeling d.d. 10 december 2004, 200405466/1, JV 2005,55. Ook bestaat er geen mogelijkheid meer om in het buitenland asiel te vragen.

In de zaak van uw Afdeling d.d. 5 maart 2002 (LJN AE1165) heeft uw Afdeling verwezen naar de zaak van het EHRM 19 februari 1998 betreffende het tegenwerpen van nationale procedureregels. Naar de mening van appellant valt de waterscheiding niet onder een nationale procedureregulering.

ADVOCATENKANTOOR

TADEMA

Nogmaals herhaalt appellant dat hij in casu geen beroep heeft gedaan op artikel 3 EVRM, maar op de algemeen onveilige situatie in Congo die tot een mogelijke schending van artikel 3 EVRM kan leiden. Niet valt in te zien dat zulks in het kader van de belangenafweging niet kan worden meegenomen, maar dat zulks in een asielgerelateerde procedure dient te worden betrokken.

REDENEN WAAROM appellant meent dat er voldoende gronden zijn om de beslissing van de rechtbank te Almelo d.d. 15 oktober 2007 te vernietigen en te bepalen dat het beroep alsnog gegrond wordt verklaard, dan wel de zaak terug wordt verwezen.

Deventer, 9 november 2007

Gemachtigde

Bijlage: uitspraak waartegen hoger beroep